

WYZWOLENIE SPOŁECZNE

Biblioteka Jagiellońska

Kraków, ul. Św. Anny 12.

Organ Prasy i Propagandy Partii Socjalistycznej.

Pismo polityczne, społeczne, reklamowe i oświatowe. — Wychodzi każdy piątek z datą niedzieli.

Prenumerata na kwartał 2-50 zł.

— Konto Polskiej Pocztowej Kasy Oszczędności Nr. 148.338. —

Wydawca: Okręgowy Komitet P. P. S. w Białej.

Numer pojed.
wszędzie

20 groszy

Adres Redakcji i Administracji oraz Biura bezpłatnej porady prawnej

Biała, ul. Komorowicka 4.

Nr. telefonu 1055.

Godziny przyjęć od 3 do 6 popołudniu.

Nr. 50.

Biała, dnia 9 grudnia 1928 r.

Rok XI.

Z obrad Sejmu.

**Emerytury i renty. — Mowa tow. posła Antoniego Pajaka. — P. Bartel przyrzeka wnie-
sienie kredytów dodatkowych. — Odrzucenie funduszu dyspozycyjnego Ministerstwa
Spraw Wewnętrznych.**

W obradach sejmowych po znanym oświadczeniu generalnym p. ministra Składkowskiego zapanała atmosfera niepokoju i rozdrażnienia.

W Komisji budżetowej złożył sprawozdanie z działu emerytur i rent inwalidzkich poseł Krzyżanowski, poczem w dyskusji nad tym budżetem zabrał głos tow. Pajak.

Mowa tow. posła Antoniego Pajaka.

Ustawa o zaopatrzeniu inwalidów wojennych, wdów i sierot z 18 marca 1921 r. nie jest wykonywana w całości. Do dziś dnia nie wypłaca się inwalidom wojennym dodatku kwalifikacyjnego i dodatku dla ciężko poszkodowanych. Zaległości Skarbu Państwa z tego tytułu wynoszą setki milionów zł. W zrozumieniu trudności finansowych Państwa domagaliśmy się w poprzedniej sesji sejmowej otwarcia z tego tytułu kredytu w wysokości 18 milionów zł., celem udzielania długoterminowych bezprocentowych pożyczek inwalidom na stworzenie odpowiednich warsztatów pracy.

W sprawozdaniu komisyjnym za poprzedni okres budżetowy p. referent podniósł, że w Niemczech inwalidzi otrzymują renty dopiero od 30%, natomiast w Polsce już od 15%. Tak jest w rzeczywistości, lecz p. poseł Krzyżanowski nie dodał, że w Niemczech inwalidom od 10% do 30% skapitalizowano renty i umożliwiono im dalszą egzystencję. W Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, Francji, Belgii, Jugosławii, a nawet w Rumunii inwalidzi otrzymują renty już od 10%.

Zapatrywanie p. posła Krzyżanowskiego, jakoby ustawa polska uchwalona w okresie plebiscytu na G. Śląsku nadmiernie obciążała Skarb Państwa, podzielić nie mogę, ponieważ jestem zdania, że ustawodawstwo społeczne winno dochodzić do skutku nie dla celów agitacyjno-propagandystycznych, tylko z poczucia obowiązku, jaki Państwo ma wobec słabszych materialnie obywateli.

Ustawodawstwo inwalidzkie ma wielkie braki. W preliminarzu budżetowym obliczono wszystkich inwalidów na 89.339 osób, w rzeczywistości jest ich około 200.000, z których z powodu wadliwości postępowania administracyjnego, a nie z powodu braku warunków, uznano inwalidami tylko 90.000 osób.

Wielką rolę w ujednostajnieniu ustawodawstwa inwalidzkiego odegrał Związek Inwalidów Wojennych Rz. Pol., który obecnie przechodzi kryzys wewnętrzny, narzucony mu przez sfery z obozu „sanacyjnego“. Nie leży w interesie Państwa ani społeczeństwa niszczenie tej organizacji.

Od szeregu miesięcy czyniono próby osłabienia wpływu Związku na sprawę inwalidzkie. Czyniono to rzekomo z powodu walki z p. Kantorem, prezesem Zarządu Głównego Związku Inwalidów. Prawdą jest, że Zarząd Główny tego Związku, a zwłaszcza jego prezes p. Kantor, stał od dwóch lat pod ciężkim oskarżeniem szkodliwej działalności. Oskarżenie to wytoczyło mu szereg członków organizacji wraz ze mną na ostatnim Zjeździe delegatów Związku. Zarząd Główny swoją gospodarką dopuścił do bankructwa szeregu instytucji gospodarczych między innymi i Banku inwalidzkiego. Klub P. P. S., do którego mam zaszczyt należeć, wniósł w tej sprawie odpowiednią interpelację w Sejmie. Sfery rządowe i sam Rząd były o wszystkim poinformowane od dwóch lat. Nikogo jednak nie pociągnięto do odpowiedzialności, ani też przez

dwa lata Prokurator nie wkroczył. Wybrano metodę inną, metodę, którą należy bezwzględnie potępić.

W dniu 15 listopada b. r., Rząd wprowadził „przymusowy Zarząd“ do organizacji inwalidzkiej. Za podstawę prawną wzięto ustawę o opiece społecznej. Stwierdzam, że Związek Inwalidów nie jest ani zakładem, ani też instytucją opiekuńczą w rozumieniu cytowanej ustawy. Fakt udzielania Związkowi subwencji niczego nie zmienia, gdyż w Polsce istnieje szereg stowarzyszeń otrzymujących takie subwencje. Związek Inwalidów zarejestrowany jest w Min. Spraw Wewn. jako stowarzyszenie. Rządowi przysługuje prawo rozwiązania Stowarzyszenia, lecz nie ma uprawnienia do narzucania Stowarzyszeniu kierowników organizacyjnych.

Gdybyśmy poszli po tej linii rozumowania, to łatwo dojdziemy do tego, że Rząd wszystkim niedogodnym dla siebie Stowarzyszeniom narzuci komisarzy. Nie potrzeba walki z t. zw. partyjniactwem, wystarczy np. dla Zw. Inw. W. zamianować komisarza. (Tow. Czapiński: p. posła Polakiewicza zrobić komisarzem Zw. In. W., tow. Diament: ponieważ Z. I. W. otrzymywał też subwencje od Rządu). Taki przymusowy Zarząd nie może się ostać wobec faktu, że jeśli 160.000 członków Związku przestanie płacić wkładki, to Rząd nie ma siły, by członków do tego zmusić, ani też pociągnąć do odpowiedzialności. Metoda ta musi w konsekwencji doprowadzić do rozbitcia organizacji. Z tego postępowania Rządu istnieje w organizacjach inwalidzkich niezadowolone. Pojawiają się tendencje zakładania nowych Związków. Inicjatorzy tego fermentu zamiast jednoczyć, rozbijają społeczeństwa na liczne obozy.

To jest dalszy ciąg tego systemu rządzenia, jakiego jesteśmy świadkami. Zastosowano tu te same metody jak do P. P. S.

Jeśli Zarząd Związku popełnił nadużycie, — od tego są Sądy i Prokurator. Rząd wprowadzenie przymusowego Zarządu uzasadnia nadużyciami, ja w to nie wierzę.

Jeszcze dwa dni przed decyzją Rządu przedstawiciele t. zw. Federacji Zw. h. wojsk. stojący bardzo blisko Rządu prowadzili z p. Kantorem pertraktacje o połączenie Związku z Federacją. Ofiarowano nawet p. Kantorowi, któremu się zarzuca złodziejstwa, wiceprezesurę w Zarządzie Federacji, mimo, że o zarzutach wiedziano. Dopiero kiedy p. Kantor nie zgodził się na połączenie pod naciskiem z dołu, — wprowadzono Zarząd przymusowy. Odegrały więc tutaj rolę motywy polityczne. P. posła Snopczyńskiego użyto za narzędzie. Polecono mu dokonać „rozłamania“ i stworzono komedję, polegającą na tem, że rzekomo sami inwalidzi żądali od Rządu wprowadzenia „Zarządu przymusowego“.

Federację stwarzano sztucznie i na 10-lecie starostowie otrzymali polecenie, by w przeciągu kilku dni utworzyć Federację bez względu na środki (tow. Czapiński: Czysto faszystowska procedura). Te metody muszą ustać, bo one szkodzą przedewszystkiem Państwu.

Przechodząc do budżetu stawiam wniosek o podniesienie kwoty 2 milionów przeznaczonych na kapitalizację rent inwalidzkich do kwoty 4 milionów zł., uważając, że leży to w interesie Państwa, by umożliwić inwalidom stworzenie własnych warsztatów pracy.

Również jesteśmy za zmianą ustawy inwalidzkiej w tym kierunku, by znieść termin preklu-

zyjny i umożliwić poszkodowanym przez wojnę dochodzenia swych praw.

Oдноśnie do emerytów wypowiadamy się za zrównaniem emerytów państw zaborczych z emerytami polskimi. Jedni i drudzy służyli Polsce i nie powinni być za to karani, że wcześniej odeszli na emeryturę. Zastrzegam sobie również zgłoszenie nowych wniosków przy 3-iej czytaniu.

Pos. Snopczyński (B. B.) w odpowiedzi na wywody tow. Pajaka odczytuje tekst interpelacji P. P. S. i Wyzwolenia w sprawie praktyk p. Kantora, prezesa Zw. Inwalidzkiego.

Tow. Pajak: To wszystko wiem.

Pos. Polakiewicz: Niech wszyscy to wiedzą.

Tow. Pajak: Ale myśmy nie żądali Zarządu przymusowego, lecz kontroli.

Pos. Snopczyński: Proponowaliśmy p. Pajakowi, aby także wszedł do tej komisji.

Tow. Pajak: Tobo było bezprawie.

Wice-min. Gradyński odpowiada tow. Pajakowi, że zmiana Zarządu była konieczna wobec wyniku rewizji.

Po przemówieniach pos. Dąbskiego i pos. Celewicza dyskusję ukończono.

Wniosek tow. Pajaka o zwiększeniu kapitalizacji rent o 2 miliony odrzucono.

Na następnym, popołudniowym posiedzeniu Komisji budżetowej złożył p. premier Bartel oświadczenie, poświęcone sprawie przekroczeń budżetowych.

W oświadczeniu tem p. premier Bartel stwierdził pełne prawo Sejmu do kontroli wydatków, przekraczających ramy zwyczajnego budżetu.

Tym sposobem generalskie deklaracje p. Składkowskiego wróciły z powrotem do „cywila“, zaś jego fundusz dyspozycyjny w wysokości 6 milionów złotych, jako wyraz nieufności do metod politycznych i administracyjnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych został przez większość sejmową skreślony.

Wniosek

tow. posła Ant. Pajaka, Bolesława Roji i tow. ze Z. P. P. S., Stowarzystwa Chłopskiego i Wyzwolenia

w sprawie naruszenia ustawy przy mianowaniu Zarządu przymusowego w Związku Inwalidów Wojennych Rzpp. Polskiej.

W dniu 15 listopada 1928 r. został wprowadzony przymusowy zarząd w Związku Inwalidów wojennych Rzpp. P. centrali w Warszawie.

Za podstawę prawną do wydania tego zarządzenia wzięto rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. (p. 3 art. 11) o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucji opiekuńczych.

Z artykułu 1 powyższego rozporządzenia wynika, że rozporządzenie opiera się na ustawie o opiece społecznej z dnia 16 sierpnia 1923 r. (Dz. U. 92, poz. 726). Ustawa ta opiewa, iż „opieką społeczną jest zaspakajanie ze środków publicznych niezbędnych potrzeb życiowych tych osób, które trwale lub chwilowo własnymi środkami materialnymi lub własną pracą uczynić tego nie mogą“.

Należy tedy stwierdzić, że podstawa prawna, którą zastosowano, celem wprowadzenia Zarządu przymusowego jest błędna, albowiem:

1) Związek Inwalidów wojennych jest instytucją, utrzymującą się i działającą ze składek członkowskich, a nie ze środków publicznych.

2) Zadania i cele tego związku nie pokrywają się zadaniami i celami instytucji opiekuńczych, gdyż zadania te polegają na obronie interesów osób, okaleczonych lub inaczej poszkodowanych.

wanych na zdrowiu, dochodzeniu swych praw i odnośnych władz. Zadaniem tedy Związku jest nie wykonanie opieki, lecz baczenie, by czynniki, powołane do wykonywania tej opieki, spełniały ją należycie i zgodnie z ustawami.

3) Związek Inwalidów Wojennych opiera swą działalność na statucie, zatwierdzonym w myśl wymogów ustawy o stowarzyszeniach i podlega jedynie rygorom z tej ustawy wynikającym.

Nie wytrzymuje krytyki argument za wprowadzeniem przymusowego zarządu, jakoby Związek poniósł olbrzymie straty materialne, wskutek lekkomyślnej i marnotrawnej gospodarki Wydziału Wykonawczego, albowiem do orzekania ewentualnych karygodnych postępów Wydziału Wykonawczego powołane są jedynie władze sądowe.

Nadto pierwszym krokiem nowoimianowanego Zarządu przymusowego było odwołanie Zjazdu delegatów, zapowiedzianego na połowę grudnia, który to zjazd miał zadecydować o gospodarce dotychczasowego Wydziału Wykonawczego, stwierdzić ewentualną jego winę i powołać nowe władze Związku. Krok ten świadczy, że w sprawie powołania zarządu przymusowego, pozornie dla sanacji stosunków w Związku Inwalidów, odegrały rolę i cele uboczne.

Wobec powyższego stanu faktycznego, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Rząd, aby bezzwłocznie cofnął zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14/XI 1928 r. L. 92817/O. L. w sprawie wprowadzenia Zarządu Przymusowego Związku Inwalidów Wojennych Rz. P. i umożliwił odbycie Ogólnego Zjazdu delegatów Związku, celem wybrania statutem przewidzianych normalnych władz organizacyjnych.

Warszawa, dn. 23 listopada 1928 r.

Wnioskodawcy.

„Jednolity i zwarty blok bezpartyjny“.

„Dzień Polski“, organ ks. J. Radziwiłła, pp. A. Piaseckiego, Sobolewskiego, przywódców B. B., o „Głosie Prawdy“, organie pp. Tomaszewicza, Stpiczyńskiego i in. przywódców B. B.:

„...Stwierdzić trzeba raz jeszcze, że „Głos Prawdy“ nie jest organem B. B., który nie może ponosić odpowiedzialności za wprost niepoczytalne wybryki p. Stpiczyńskiego... Obrzydliwe insynuacje (p. Stpiczyńskiego, — przyp. nasz) nie zasługują oczywiście na poważne traktowanie i jakkolwiek polemikę“.

W ten sposób jedna gazeta jedynkowa jaśniepanów, wymyśla drugiej gazecie ogłupiałych inteligentów jedynkowych.

Go to ma znaczyć?

Dochodzą do nas skargi, że p. Dr. Biegański, pełniący obowiązki sekretarza w Magistracie miasta Białej, na swą rękę wydaje różnego rodzaju zarządzenia ze szkodą dla obywateli miasta. Zwracamy się do p. komisarza Zawadzkiego z apelem, by wglądął w te stosunki i akrocił samowolę urzędnika.

Zmiana na stanowiskach wojewodów.

Wojewoda krakowski, p. Adam Darowski przeniesiony został w stan nieczynny. Stanowisko jego ma objąć wojewoda tarnopolski pułk. Kwaśniewski, na którego miejsce ma przyjść p. Moszyński, dotychczasowy starosta z Równego.

„Orły“ bez dziobów pod rewerendą ks. Błotki.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży w Białej, którego patronem jest ks. Błotko, popularnie zwane „orłami bez dziobów“, wydało ulotki do młodych robotników, w których na podobieństwo dziadów kościelnych skamla i proszą robotników, by wstępowali w ich szeregi. Sądzymy, iż nawet na wędkę św. Stanisława Kostki nie uda się ks. Błotce złapać bodajże jakąś porządną sztukę wśród żab chadeckich, boć i tam rozumiano, że z pod księżej rewerendy jeszcze żaden prawdziwy orzeł nie wyleciał.

Nie pomoże księdzu dobrodziejowi agitacja w szkołach wieczornych, ani huściek mizernych orłów przyziemnych, ani słodkie, uludne słówka, bo Biała, to nie Sevilla hiszpańska, gdzie huzary św. Placydy na ostach Primo de Rivery paradują podczas święta „Rerum Novarum“.

Młodzież robotnicza nie pójdzie na lep księżeńskich obiecań, — klerykałne bawidelka pozostawia starym kwokom różańcowym i usmar-kanym Wojtkom od Szwarca. TURowiec.

Napisał Dr. DANIEL GROSS.

W jakim kierunku ma iść nowelizacja dekretu o pożyczce zagranicznej i planie stabilizacyjnym.

Przeciw dekretowi podniosłem trzy główne zarzuty:

1) że kwota 80 milionów uzyskana z prawnej dewaluacji złotego winna być zarachowana na rachunek Skarbu Państwa, a nie na rachunek funduszu zapasowego Banku Polskiego;

2) że pożyczka stabilizacyjna potrzebna była Bankowi dla utrzymania stałości banknotu, a nie Skarbowi Państwa, oraz Skarb z pożyczki korzysta tylko częściowo, a mimo to obsługa pożyczki w całości obciąża Skarb Państwa;

3) Rząd niepotrzebnie przyjął na siebie obowiązek szkodliwy dla gospodarstwa krajowego, a mianowicie obowiązek nieudzielania pożyczek z nadwyżek budżetowych bankom państwowym, samorządom terytorjalnym, gospodarczym, przedsiębiorstwom państwowym, a natomiast przyjął obowiązek lokowania tych nadwyżek bezprocentowo w Banku Polskim.

Zarządzenia ad 1) i 2) przyczyniły się tylko do zysku spekulacyjnego dla akcjonariuszy Banku Polskiego, którymi są wielkokapitałści, bo sfery urzędnicze, wojskowe i inni średnio zamożni właściciele akcji już dawno się tych akcji pozbyli po niskiej cenie. Nie przeczę, że t. zw. „Pożyczka stabilizacyjna“, dostarczając funduszy Bankowi Polskiemu, przyczyniła się i przyczynia do stabilizacji banknotu.

Stoję jednak na stanowisku, którego słuszność chyba nie ulega żadnemu zakwestjonowaniu, że jeżeli się przywilej emisyjny wydzierzawia prywatnym kapitalistom, to rzeczą jest tych ostatnich mieć, względnie postarać się o fundusze, potrzebne dla stabilizacji banknotu, tem bardziej w niniejszym wypadku, gdzie w planie stabilizacyjnym jest wyraźnie podkreślone, że Bank Polski jest prywatną spółką akcyjną, zupełnie niezależną od Rządu. Mimo to nie występuję przeciw temu, że Rząd postarał się w drodze pożyczki o te fundusze. Nie występuję przeciw temu, że fundusze te pozostają w Banku Polskim. Rozchodzi mi się jednak tylko o sprawiedliwy rozdział ciężarów między Skarbem, a Bankiem Polskim, w szczególności, by obsługa tej pożyczki obciążała Skarb tylko, o tyle o ile tenże dla siebie korzystał lub korzystał zechce z pożyczki.

Nawet kwotę 80 milionów, należną Skarbowi Państwa, pozostawiam w Banku Polskim, tylko w inny sposób użytkowaną. Zasada nowelizacji będzie tedy wprowadzać takie zmiany, by stabilizacja banknotu nie ucierpiała, a Skarb

Państwa nie poniósł szkody.

Propozycja moja idzie tedy w tym kierunku, by kwota 80 milionów została obrócona na nową emisję akcji na rzecz Skarbu Państwa. Ponieważ przed wprowadzeniem kwoty 80 milionów do funduszu zapasowego była w nim kwota około 3 milionów, to książkowa, czyli bilansowa wartość akcji będzie wynosiła około 103 miliony złotych. Taka cena winna być przyjęta dla nowej emisji akcji na rzecz Skarbu. Co do pożyczki stabilizacyjnej, to część przypadająca na Bank Polski, a którą Skarb spona Amerykanom, powinna być kontowana w Banku Polskim, jako pretensja Skarbu w pełnowartościowej walucie obcej czyli złocie. Pretensja ta ma obciążać majątek Banku Polskiego, a to po kursie 103 tak jak opiewa umowa z bankierami amerykańskimi. Oprocentowanie tej części pożyczki winien Bank Polski zwracać Skarbowi z dochodów Banku. Przyjmuję, że Bank Polski nie byłby w stanie z dochodów opłacić amortyzacji tej części pożyczki, której Skarb dla siebie użytkować nie chce. To też tę amortyzację, jednakowoż na rachunek Banku Polskiego z obowiązkiem zwrotu przy likwidacji Banku, wzięłby na siebie Skarb Państwa, jednakowoż na oprocentowanie pożyczki, jak już wspominałem, musi dostarczyć funduszy Bank Polski z rocznego zysku. To jest kwestja wewnętrzna między Bankiem Polskim, a Skarbem Państwa, sposób załatwienia, proponowany przez mnie, nie osłabia ani stabilizacji Banknotu, ani też nie osłabia w niczem bezpieczeństwa dla spłaty i oprocentowania pożyczki na rzecz Amerykanom.

Konieczność usunięcia postanowienia ad 3) umotywowałem dostatecznie w artykule swoim, omawiającym krytycznie w mowie będący dekret.

Postanowienie takie jest stabilizacją dyktatury wielkiego kapitału nad Sejmem i Rządem. W artykule niniejszym starałem się wykazać, że zmiana dekretu może być przeprowadzoną z nadzwyczajną korzyścią dla Skarbu Państwa bez najmniejszego uszczerbku czy to dla stałości banknotu, czy też dla pretensji bankierów amerykańskich, wynikających z zaciągniętej pożyczki stabilizacyjnej. Jedyne skutki będzie ten, że akcjonariusze stracą zysk spekulacyjny, a to będzie rzeczą sprawiedliwą i winno się spotkać tylko z uznaniem ze strony tak Kraju jak i zagranicy.

Z działalności P.P.S. w okręgu Biała-Żywiec.

Wielki wiec w Andrychowie.

W Andrychowie w Domu Robotniczym odbył się w niedzielę 2 grudnia br. wielki wiec.

Zagał tow. Mrzygłód, na przewodniczącego został wybrany tow. Babiński, referował tow. poseł Kazimierz Czapiński, przedstawiając całokształt obecnej sytuacji politycznej.

Jednymyślnie została uchwalona rezolucja, w której między innymi zebrani przyjmują do wiadomości oświadczenie ministrów Bartla i Składkowskiego o lojalnej współpracy z Sejmem i o gotowości przeprowadzenia t. zw. małej ustawy samorządowej. Żądają jednak, aby za słowami poszły czyny.

Imponujący wiec robotniczy w Bielsku.

W poniedziałek, dnia 3 grudnia br. o godz. 4.30 popołudniu odbył się w sali Domu Robotniczego w Bielsku imponujący wiec, na który przybyło z górą 600 robotników.

Zagał tow. Pysz, poczem do prezydium wybrano ttow. Hönigsmanna, Rosnera i Pysza.

Pierwszy przemawiał tow. poseł Kazimierz Czapiński, który poddał ostrej krytyce postępowanie klubu jedynki w Sejmie.

W rządzie obecnym istnieją dwa prądy. Jeden z p. Bartlem na czele chce częściowo pracować z Sejmem, drugi jest za bezwzględna walką z Sejmem i utrwaleniem czynników, zdających się do umocnienia dyktatury w Polsce.

Sytuacja zagraniczna Polski nie przedstawia się różowo. Co się dzieje w polityce zagranicznej, postawie nie wiedzą, gdyż polityka ta jest tajnie prowadzoną, a minister Zaleski nie uważa za potrzebne zdać o niej sprawozdanie przed Sejmem.

Na zakończenie wywodów tow. posła Czapińskiego zebrani uchwalili rezolucję, w której potępią wybrzyk posła Sławka, oraz życzą tow. posłowi Drowi Markowi rychłego powrotu do zdrowia.

Zebrani przyjmują do wiadomości oświadczenia pp. ministrów Bartla i Składkowskiego,

domagając się od rządu wprowadzenia demokratycznego samorządu w Małopolsce.

Żądają rychłego uchwalenia i wprowadzenia w życie ustawy o ubezpieczeniu na starość.

Następny mówca poseł na Sejm śląski tow. Kowoll przemawia w języku niemieckim, potępiając politykę wojewody Grażyńskiego, wzywając robotników polskich i niemieckich do najściślejszej solidarności w walce o swe prawa.

Tow. poseł Antoni Pająk przedstawia zgromadzoną czynność ustawodawczą Rządu, który wnosi na forum sejmowe projekty ustaw przeważnie szkodliwych dla ludu.

Socjaliści stoją na stanowisku zwolnienia małorolnych od płacenia podatków.

Do urzędników stosuje Rząd represje, o ile nie chcą należeć do „jedynki“. Młodych, lecz niewygodnych sobie urzędników przenosi Rząd w stan spoczynku, płacąc im wysokie pensje.

W końcu mówca potępia metody komunistów, którzy, jak to ich ulotki wskazują, za jedyny cel wzięli sobie rozbić klasę robotniczą i zaprzęgnięcie jej do polityki imperialistycznej Rosji Sowieckiej, którą przedstawiają w sposób fałszywy jako jedyną ojczyznę robotników.

Na niepoczytalne występy domorolnych komunistów polska klasa robotnicza ma tylko jedną odpowiedź: Wara z rękoma od niepodległości Polski! W swoim kraju sami zaprowadzimy sobie ład, — komuniści niechaj się starają o wprowadzenie porządku i wolności w bolszewickiej Rosji.

Wszystkich mówców gorąco oklaskiwano.

W dyskusji przemawiali ttow. sekretarz Rusinek z Czechowic i Pötsch z Bielska.

Odśpiewaniem „Czerwonego Sztandaru“ zakończono wiec.

WADOWICE. W niedzielę, dnia 2 grudnia bież. roku odbyła się w Domu Robotniczym konferencja P. P. S. z delegatami Zw. Zawodowych „TURa“, na której tow. Papla złożył sprawozdanie z kongresu P. P. S. w Sosnowcu, które przyjęto do wiadomości, uchwalając rezolucję

Powiatowa Kasa Chorych w Cieszynie.

OGŁOSZENIE

o wyniku wyborów delegatów do Rady Pow. Kasy Chorych w Cieszynie z grupy ubezpieczonych.

L. 2423/28.

Cieszyn, dnia 3. grudnia 1928 r.

Stosownie do postanowień § 38 Rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24. marca 1926 r. Dz. Ust. Rzpp. Nr. 44, poz. 273 Zarząd Pow. Kasy Chorych w Cieszynie podaje do wiadomości, że wobec zgłoszenia tylko 2-ch uznanych za ważne list kandydatów, których ogólna liczba nie przekracza ilości mających być wybranych delegatów i ich zastępców Główna Komisja Wyborcza dla ubezpieczonych zgodnie z § 24 powołanego Rozporządzenia ogłasza jako wybranych bez głosowania, następujących kandydatów:

Delegatami z listy No. 2 są:

L. p.	Imię i nazwisko	Zawód	Firma i miejsce zamieszkania
1	Mazur Jan	kierownik	Konsum Robotniczy Cieszyn, ul. Górna 17
2	Zawada Franciszek	kowal	Brev. i Urban Ustroń, Ustroń 124
3	Hanzlik Jan	"	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 164
4	Tarkowski Stanisław	robotnik	Hückel Skoczów, Skoczów 223
5	Staszczok Paweł	zecer	Drukarnia Mitreği Cieszyn, Sibica 118
6	Śliwka Paweł	ślusarz	Brev. i Urban Ustroń, Ustroń 130
7	Brudny Jan	bednarz	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 85
8	Morkisz Józef	robotnik	Bracia Heilpern Skoczów, Pogórz 109
9	Waszek Jan	urzędnik	Miejska Elektrownia Cieszyn, Rzeźnia
10	Macura Jan	tokarz	Brev. i Urban Ustroń, Ustroń 177
11	Sikora Jan	nawijacz	Brown Boveri Cieszyn, ul. Przykopa 19
12	Sosna Jerzy	robotnik	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 283
13	Klus Paweł	"	Browar Zamkowy Cieszyn, Bobrek 168
14	Moskałówna Franciszka	tkaczka	Bracia Heilpern Skoczów, Skoczów 313
15	Misiarz Józef	robotnik	Gmina Cieszyn, ul. Błogocka 18
16	Sadlik Jan	gatowy	Tartak Państw. Ustroń, Ustroń 6
17	Kasperek Walentyna	pracownica	Wünsche Markuzzi Cieszyn, ul. Bielska 15
18	Szarzec Józef	kowal	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 131
19	Strządała Józef	stolarz	P. Niemca Synowie Cieszyn, Bobrek 125
20	Zydel Franciszek	robotnik	Bracia Jeikner Skoczów, Skoczów 277
21	Korhel Paweł	cieśla	Horny Antoni Cieszyn, Zamarski 53

Delegatami z listy No. 3 są:

L. p.	Imię i nazwisko	Zawód	Firma i miejsce zamieszkania
1	Trombik Jerzy	maszynista	Miejska Elektrownia Cieszyn, ul. Kählera 3
2	Fiala Edward	sekretarz	Związek Niem. Katol. Cieszyn, Plac Teatr. 20
3	Wardas Franciszek	przedczac	Bracia Heilpern Skoczów, Skoczów 412
4	Studnicki Karol	bednarz	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 143
5	Martinek Karol	kierownik	Gmina Cieszyn, ul. Kraszewskiego
6	Kostka Ludwik	urzędnik	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 290
7	Inż. Małysz Jan	nadleśniczy	Nadleśnictwo Istebna, Istebna
8	Pastucha Józef	linotypista	Drukarn. „Dziedzictwa“ Cieszyn, Plac Dom.
9	Großmann Gustaw	garbarz	Spitzer Dawid Skoczów, Skoczów 36

Zastępcami delegatów listy No. 2 są:

L. p.	Imię i nazwisko	Zawód	Firma i miejsce zamieszkania
1	Byrtus Jerzy	robotnik	Kurkiewicz — Zarzycki Wisła, Wisła 143
2	Kozieł Józef	ślusarz	Brev. i Urban Ustroń, Hermanice 72
3	Zmożek Paweł	robotnik	Hückel Skoczów, Skoczów 416
4	Pawlik Jakób	piekacz	Konsum Robotniczy Cieszyn, ul. Łączna 2
5	Smugała Jakób	robotnik	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 283
6	Chmiel Jan	majster	Brown Boveri Cieszyn, Bobrek 224
7	Bukowczan Jan	kowal	Brev. i Urban Ustroń, Ustroń 239
8	Filipek Gustav	ślusarz	Kisling i Skrobanek Cieszyn, ul. Strażacka 7
9	Klimek Antoni	robotnik	Zarząd dóbr Hr. Laryscha, Zebrzydowice 1
10	Małysz Jan	kowal	J. Staszko Skoczów, Harbutowice 3
11	Gumela Paweł	monter	Miejska Elektrownia Cieszyn, Pastwiska 57
12	Ciompa Karol	garbarz	Z. Kohn Synowie Cieszyn, Pastwiska 90
13	Sztwiertnia Jan	robotnik	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 266
14	Lipowczan Jerzy	majster	Brev. i Urban Ustroń, Ustroń
15	Widenka Paweł	stolarz	Fabryka „Świt“ Cieszyn, ul. Śrutarska 21
16	Tyrna Jerzy	robotnik	Bracia Schanzer Skoczów, Skoczów 399
17	Grycz Jan	majster	Browar Zamkowy Cieszyn, ul. Bednarska 6
18	Przybyła Jan	zecer	F. Machaczek Cieszyn, ul. Bobrecka 7
19	Brajer Ludwik	tokarz	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 265
20	Sztwiertnia Ludwik	ślusarz	Brev. i Urban Ustroń, Hermanice 79
21	Francuz Roman	robotnik	Gmina Cieszyn, ul. Błogocka 16

Zastępcami delegatów listy No. 3 są:

L. p.	Imię i nazwisko	Zawód	Firma i miejsce zamieszkania
1	Niemiec Franciszek	palacz	Elektrownia Miejska Cieszyn, ul. Frysztacka 45
2	Urbański Franciszek	robotnik	J. Ph. Glesinger Harbutowice, Harbutowice 21
3	Stasiek Teofil	maszynista	Wydział Dróg. Pow. Cieszyn, Plac Drzewny
4	Cholewka Karol	robotnik	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 255
5	Sukup Karol	fryzjer	O. Weiss Cieszyn, Cieszyn
6	Kominek Antoni	robotnik	Bracia Heilpern Skoczów, Skoczów 201
7	Hubert Józef	"	Gmina Cieszyn, Stary Targ 2
8	Ścisła Franciszek	stróż	J. Skrivanek Cieszyn, Mnisztwo 3
9	Broda Paweł	bednarz	Fabryka cementu Goleszów, Goleszów 130

Wobec powyższego głosowanie rozpisane na dzień 8. grudnia 1928 r. **nie odbędzie się.**

W przeciągu 2-ch tygodni od dnia ogłoszenia wyniku wyborów, wyborcy mają prawo wnieść na ręce Zarządu Kasy do Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie (gmach Województwa) protest przeciw ważności wyborów. — Protest winien być podpisany własnoręcznie z analogicznym zastosowaniem z ustępu drugiego § 14-tego rozporządzenia z dnia 24. marca 1926 r. Dz. Ust. Rzpp. Nr. 44 poz. 273 przynajmniej przez 30-tu wyborców i zawierać wszelkie dowody na zarzuty w proteście wymienione.

Za Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Cieszynie:

Dyrektor: **Józef Machej** m. p.

Przewodniczący: **Tadeusz Reger** m. p.